

Herfyri vísti Sám-al Petur í Grund, landsstýrismaður, á, at fleiri serfrøðingar meta ætlanina hjá Páll bónda í Kirkjubø og øðrum vera frálíka. Men nú vísir tað seg, at nógvir serfrøðingar mæla frá at velja ta loysnina

GRÆKARIS DJURHUUS
MAGNUSSSEN

Herfyri legði ein áhugabólkur uppskot fyri landsstýrismannin við mentamálum, Sám-al Petur í Grund. Í hesum áhugabólki eru millum onnur Páll Patursson, bóndi í Kirkjubø, Tróndur Patursson, listarmaður, og J. P. Gregoriussen, arkitekt.

Áhugabólkurin skjýtur m.a. upp at leggja flagtekju á múrin, og at seta vindeyggu (málningar) í vindeygapini, so múrurin kann nýtast sum savn til væl kendu kirkjubústólarnar.

Landsstýrismaðurin við mentamálum hevur víst seg áhugaðan í hesum uppskoti. Hann hevur millum annað ført fram, at ongir trupuleikar eru at fáa til vega figging til ætlanina. Hann hevur í fjølmíðlunum víst á, at grunnar í londunum kring okkum standa tilreiðar at lata figging.

Í Sosialinum herfyri vísti landsstýrismaðurin á, at fleiri serfrøðingar meta ætlanina hjá áhugabólkinum vera frálíka. Men heilt so einfalt er tað kortini ikki. Fleiri serfrøðingar í fornminnisvarðveiting, bæði føroyskir og útlendskir, mæla beinleiðis frá at loypa út í ætlanina hjá áhugabólkinum.

Sosíalurin bað fyri hálvumøðrum mánaði síðani um alment innlit í millum annað serfrøðingaguttalisi um ætlanina. Vit hava onki hoyrt aftur. Neyðugt hevur tí verið at biðið um alment innlit aðrar vegir. Tað hava vit fingið.

Arbeidsbólkur arbeitt í fleiri ár

Síðani 1988 hevur ein arbeidsbólkur arbeitt við fyrirreikingum til at varðveita Múrin í Kirkjubø. Føroysku

Mynd: Jens Kristian Vang

„Kirkjubøætlanin“ má steðgast beinanvegin

umboðini í arbeidsbólkinum eru Arni Thorsteinson, landsantikvarur, Súsanna Joensen, konserveringsteknikari, og Símun V. Arge, savnsvørður og formaður í arbeidsbólkinum.

Føroysku umboðini hava havt útlendskar serfrøðingar við í arbeiðinum. Hesir hava sitið í sonevnda víðk-aða arbeidsbólkinum. Útlendsku serfrøðingarnir eru Hákon Christie, fyrstianti-

kvarur, Riksantikvaren í Oslo, Knud J. Krogh, savnsvørður, Nationalmuseum, Keyptmannahavn, Helge Brinch Madsen, konservator á Konservatorskúlanum á Listaháskúlanum í Keyptmannahavn, og Curt Von Jessen, arkitekt, Kunstakademiets Arkitektskole, Keyptmannahavn.

Arbeidsbólkurin hevur arbeitt eftir einum heilt greiðum setningi, nevniliga

at Múrin í Kirkjubø skal varðveitast sum fornminni, og ikki sum ein brúkslutur. Og tað undrar serfrøðingar í dag, at ein áhugabólkur bara kann koma við eini ætlan, sum landsstýrismaðurin eftir øllum at døma er sinnaður at seta í verk sum skjótast.

Arni Thorsteinson, Símun V. Arge og Súsanna Joensen siga við Sosialin, at teirra áheitan til avvarð-

andi myndugleikar er sum skjótast at steðga ætlanini hjá áhugabólkinum, so arbeidsbólkurin hjá Fornminnisavninum kann sleppa í gongd við varðveitingarætlanina her og nú.

Varðveiting heldur enn brúk

Arni Thorsteinson, Símun V. Arge og Súsanna Joensen vísa á, at trý ymisk mál eru at taka støðu til. Skal Múr-

Ætlanin hjá Páll bónda í Kirkjubø, J. P. Gregoriussen, arkitekti, og øðrum, má steðgast ongantíð ov seint. Tað halda teir báðir fornfrøðingarnir, Arni Thorsteinson, landsantikvarur, og Símun Arge. Somu meting hevur Súsanna Joensen, konservator

urin varðveitast sum fornminni, skal hann byggjast liðugur til „dómkirkju“, ella skal hann setast í „brúkiligan stand“, soleiðis sum áhugabólkurin skjýtur upp, t.e. gerast til brúkslut?

Tey trý eru ikki í íva: Múrin skal varðveitast sum fornminni. Somu áskoðan hava fleiri útlendskir serfrøðingar.

– Múrin er friðaður sum fornminni, og tað er okkara uppgáva at verja og varðveita fornminni, sigur Arni Thorsteinson.

Hann vísir á, at tá finnst skal fram til ein varðveitingarhátt, er neyðugt at gera eitt rættiliga nærlagt og í-tøkiligt varðveitingararbeiði.

Arbeidsbólkurin er komin til eina niðurstøðu, og hevur nágreiniligar ætlanir um, hvussu Múrin skal varðveitast. Ætlanin varð lögð fram fyrr í ár, og fevnir bæði um konserveringstiltøk og verndartiltøk – samstundis.

Fyrsta stigið í ætlanini er at verja múrarnar soleiðis, at væta ikki seyrrar niður í veggirnar. Seinni er so ætlanin at leggja tak oman yvir Múrin.

Um konserveringstiltøkini verður sagt soleiðis:

Leyst grót skal festast, reinsan og ventilering av múrkruununi, máttól og mátiprogramm skulu setast upp/gerast, so fylgt kann verða við í uppturkingini og saltviðurskiftinum. Salt-skadar av skilpi, pussi og økjum við skorpurætting skal gerast, og omanávattnið skal beinast burtur.

Múrverkið skal eisini reinsast fyri mold, vøkstur og sement.

Samstundis skal boðast til arkitektakapping.

Hetta er tað arbeiðið. Fornminnisavnið vil sleppa í gongd við sum skjótast.